

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

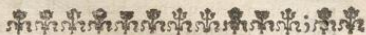
**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Cap. 6. De interdictis in iure latis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

Seet. I De Interdicto Recept. Sentent. 299

vt pura pena pro peccato praterito, ac pro tempore definitio, tunc non est necessaria interdicti absolutio illo tempore elapso: sed ipso facto cessabit: Quia censura non amplius operatur, quā per verba exprimitur, ac proinde nō durat ultra intentionem conditoris Reginaldus lib. 3. 2. numer. 53. Sayrus lib. 5. c. 15. numer. 2. Filliuc. tractat. 18. num. 114. Bonac. d. 5. §. un. ult. num. 1.

CAPVT VI.

De Interdictis in iure latis.

INTERDICTVM generale loci in iure latum triplici ex causa re-

48
Interdicta
generalia
loci.

peritur. Prima est ex culpa temporalis Domini. Secunda, ex culpa Episcoporum, & Clericorum, seu personarum Ecclesiasticarum. Tertia ex culpa ipsiusmet Ciuitatis, quando dominus Regni, Ciuitatis, Caltri, Oppidi, aut alicuius loci impedit, ne Legatus, vel Nuncius. Apostolicus possit officium suum in suis exequutione eius Regnum, Ciuitas, terra, & quælibet loca eis subiecta tandiu sunt eo ipso Ecclesiastico supposita interdicto, quamdiu in huiusmodi contumacia dominus loci perstiterit. Extrau. Super gentes, de consuetud. Filliuc. tract. 18. numer. 137. Henric. l. 1. c. 4. 3. n. 5. Quando quis quemcumque Episcopum iniuriōse, vel temere percutit, capit, seu bannit, occidit, aut hæc fieri mandat, aut ab aliis facta rata habet, vel consilium facienti dat, vel eundem scienter defenfat, aut locus eius sit: tunc territorium illius subiaceat interdicto vsque ad condignam satisfactionē: & locus etiam, vbi Episcopus captus detinetur interdictus est, quamdiu durat detentio Clement. 1. de penis Reginaldus lib. 3. 2. numer. 65. Sayr. lib. 5. capit. 12. num. 1. Quando dominus aliquis, Rectores, vel officiales Ciuitatis, in qua obit summus Pontifex, & in qua facienda est Romani Pontificis electio, non faciunt inuolabiliter obseruari absque vlla fraude, & dolo ea, quæ constituta sunt in c. vbi periculū, de elect. in 6. tunc locus, & Ciuitas ipso facto est interdicta. Tolet. l. 1. c. 21. §. 4. Quando Episcopus & alij inferiores Ecclesiastici permanent per mensem in excommunicatione, vel suspensione ob culpam, quam admiserunt in concedenda domo manifestis vsurariis ad scenus exercendum: tunc omnes eorum terræ post mensem interdicto subiiciuntur, quamdiu vsurarij ibi commorantur. Cap. 1. d. vsur. in 6. Vidual. de interd. n. 10. Vniuersitas, Ciuitas, Collegium, vel Locus, qui exigit per se, vel per alium ab Ecclesiis, vel Ecclesiasticis quidagiam, pedagiam, vel alia de rebus suis, quas a'portant, vel important non causa negotiationis: terra ipso facto interdicto subiaceat, donec acceptum totum restituarur, ac pro delicto huiusmodi competentem satisfiat. At plerisque in locis hæc censura in vsu non est. Cap. Quamquam, de cens. in 6. Suar. d. 37. sect. 1. num. 14. Si Ciuitas Episcopum iniuriōse, vel temere ceperit, perculserit, bannierit, occiderit, vel hæc fieri mandauerit, vel ab aliis facta rata habuerit, vel loca facientis fuerit, aut dederit consilium, vel fauorem, vel scienter defenauerit: interdicto afficitur. Clement. 1. de penis. Nauar. summ. cap. 27. numer. 199. Ciuitas quævis præter Urbem, quæ consentit, præbendo consilium, auxilium, vel fauorem occidentibus, vel percutientibus

C c 4 Cardi

44
Quid quādo fertur interdictum, vt à contumacia recedatur, vel sub hac conditione tacita vel expressa Donec satisfiat, vel restituar: non est necessaria absolutio, vel relaxatio. Si conditio impletur, ipso enim facto cessat interdictum. Quia ille terminus positus est ab ipsa lege: ergo ultra illum non operatur. Syluest. v. Interdictum 3. q. 9. Couar. ad c. Alma, p. 1. §. 11. n. 8. & alij.

45
Locale interdictum non cessat destructione ædificiorum loci interdicti. Quia non solum censentur interdicta ædificia, sed etiam ipsum solum, tanquam ipsorum basis, ac fundamentum. Vnde destructa Ecclesia interdicta, non possunt in eius solo caduera sepeliri. Interdictum autem in Communitatem latum, si communitas dissoluatur, cessat respectu innocentium: respectu vero eorum, qui causam culpabilem interdicto dedere, non cessat. Quia hoc est interdictum particulare, quod personam sequitur. Suar. d. 38. numer. 13. Reginaldus lib. 3. 2. numer. 59. & 60. Filliuc. tractat. 18. numer. 118. Coninch disputation. 17. dub. 6. numer. 78.

46
Episcopus potest absolvere ab interdicto locali à iure posito, vel suspendere illud ad tempus. Quia in iis, quæ non sunt reseruatæ, potest Episcopus dispensare. Ab interdicto autem personali nequit absolvere, nisi forte sit occultum: tunc enim potest absolvere virtute priuilegij in Tridentino concessi. Quando vero interdictum est à summo Præsule latum tanquam ab homine, non potest Episcopus ab illo absolvere. Quia inferior non habet potestatem, seu iurisdictionem in superiorem. Suar. d. 38. sect. 2. Filliuc. tr. 18. n. 123. Coninch d. 17. n. 76. Henric. l. 1. c. 48. n. 3.

47
Parochus, vel alius confessorius non potest absolvere ab interdicto locali. Quia cum locus non sit materia fori penitentialis, non pertinet ad Confessarium illius interdictum auferre, sed ad Episcopum habentem iurisdictionem in foro externo. Nec ab interdicto personali generali. Quia communitas interdicta vt communitas haud pertinet ad penitentia forum, in quo solum de eo particulari, quod quis sua sponte illi subiicit, iudicatur. Fateor tamen, iure communi Parochum posse absolvere ab interdicto personali particulari non reseruato. Quia ab aliis censuris potest: ergo & ab interdicto. Si autem interdictum adnexum sit excommunicationi reseruata, sola excommunicationis reseruata est. Suar. d. 38. sect. 2. n. 6. Filliuc. tract. 1. num. 125. Coninch d. 17. n. 77. Tolet. l. 1. c. 55.

Cardinalem S. Romanæ Ecclesiæ, vel quæ intra mensem delinquentes; huiusmodi, pro enormitas facientis exegerit, & ei facultas adfuerit, non punierit, ipso facto est interdicta. *Cap. Felices, an. in 6. Svarius disputat. 17. numer. 17.*

49
Interdicta
specialia
loci.

Interdictum speciale loci in iure latum in duobus casibus reperitur. Primus est, quando Clerici seculares, vel Regulares inducunt aliquem ad vouendum, iurandum, vel interposita, seu alias promittendum, ut in eorum Ecclesia eligat sepulturam, vel tenet electam vltius non immutet: si postea in eorum Ecclesia, vel cœmeterio hunc sepelire præsumpserint: tunc eorum Ecclesiæ, & cœmeterii ipso iure sunt interdicta, nisi intra decem dies Ecclesiæ, in qua ille de iure sepeliendus erat, restituant omnia, quæ occasione sepulture accepere, etiam si non petantur, & præterea ipsum cadaver, si postuletur. *Cap. Animarum, de sepulture in 6. Nauarr. capit. 27. numer. 199. Filiuc. tractat. 18. numer. 141.* Secundus est, quando hæreticus traditur scienter Ecclesiasticæ sepulture, locus ille, in perpetuum interdictus quoad sepulturam, ita ut nullus inibi in perpetuum humari valeat. Quantum vero ad alia locus ille non censetur interdictus. Porro Episcopus nequit hoc interdictum remouere. *Cap. Quicumque, de heret. in 6. Viualdus de interdictis, numero decimo nono.*

50
Interdicta
personalia
generalia.

Interdictum personale generale in his casibus est latum: Quando vniuersitas concedit repressalias, vel ignorationes contra Ecclesiasticas personas, vel earum bona. Et quando iis concessis ab aliis, non reuocat concessiōem intra mensem: tunc quidem vniuersitas in interdictum incidit. Eadem pœna extenditur ad vniuersitates imponentes, vel exigentes decimas, talias, ab Ecclesiasticis, vel bona Ecclesiasticum occupantes. Porro repressalia sunt, quando Dux, aut Iudex (postquam mouit Rempublicam satisfacere lesis, nec illa satisfecit) concedit licentiam generalem, ut in compensatione bona à quocumque Civitatis illius diripiant. *Cap. vnic. de iniur. in 6. c. p. Clericus, de immunit. Eccles. Nauarr. cap. in 27. numer. 199.* Quando vniuersitates, vel Capitula, vel Collegia appellant à sententiis summi Pontificis ad futurum Concilium generale eidem subiacent interdicto consilium, vel fauorem præbentes. *Bulla Cœna, numer. 2.* Quando Capitulum Sede vacante, intra annum à die vacationis concedit licentiam dimissorias ad Ordines, præterquam, quando aliquis est ordinandus ratione beneficii accepti, vel accipiendi. Illi sunt personaliter interdicti, qui causam culpabilem interdicto locali generali dedere. *Trident. sess. 7. cap. 10. Filiuc. tractat. 18. numer. 144.* Capitulum, & vniuersitas, quæ non obseruat constitutionem Ioannis XXII. circa beneficiorum vacantium fructus, subiacet interdicto. *Extr. v. vni. de Sede vacante.*

51
Interdicta
personalia
particularia.

Interdictum personale particulare in his casibus in iure reperitur: Index Ecclesiasticus qui sententiam cuiuscumque censuræ propriè dictæ pronunciat sine scriptis; vel in scriptis quidem, sed sine monitione, aut non exprimendo causam; vel qui parti petenti non con-

cedit intra mensem scripturæ exemplar: suspensus est ab ingressu Ecclesiæ, Prælati tamen Regulares potest abique scriptis contra suos subditos censuram proferre. *Cap. Cum medicinalis, de sentent. excommunicat. in 6. Henric. quæz lib. 1. cap. 43. Paragrapho quinto.* Episcopus, ipsius maior, necnon Abbates, & alij Regulares, seu seculares, qui sibi usurpant aliquid ex redditibus interdicti ab ingressu Ecclesiæ subditarum dignitatis vacantis, aut Ecclesiæ puniuntur, quovis de præfatis restituiōem gesserint. *Cap. Præfatis, de offic. ordi. in 6.* Episcopus, aut Abbas, qui bona Ecclesiæ non legitime alienat, ab ingressu Ecclesiæ interdictus. *Extr. g. vnic. de reb. Eccles. non alien.*

Ab ingressu Ecclesiæ interdictus Metropolitanus, qui suffraganeus, & suffraganeus antequam residens, qui Metropolitanus ultra annum non residentem ad Romanum Pontificem non refert intra tres menses, vel per nuntium, vel saltem per litteras. *Trident. sess. 6. cap. 1.* Quando Episcopus in visitatione aliquid accipit, quod sibi non debetur, nisi intra duos menses duplum restituat, interdictus ab Ecclesiæ ingressu. Vtrum hoc interdictum incurritur, quando quis recipit Abbatiam, vel aliam dignitatem de manu laici. Item Sacerdos interdictum quempiam admittens ad diuina officia, hoc afficitur interdictio. *Trident. sess. 24. capit. 1. Cap. Si quis deinceps 16. quæstion. 17.* Prælati edentes commentaria in Tridentinum remanent interdicti ab Ecclesiæ ingressu. *Pius IV. in Bul. confirmat. Concil. Trident. Interdictum locale saltem generale violans, ab ingressu Ecclesiæ interdictum incurrit. Episcoporum de priuilegiis in 6.*

CAPVT VII.

De Cessatione à Diuinis.

ESSATIO à diuinis est simplex prohibitio, qua Ministri Ecclesiæ impediuntur diuina officia perolueri Sacramenta ministrare, & laicos in loco sacro sepe ire. Est duplex, alia generalis, ut in toto Regno, Ciuitate, oppido: alia particularis, qua officia in loco particulari, puta in vna Ecclesia, prohibentur. *Suar. d. 39. sess. 1. n. 1. & 5. Sayr. l. 5. c. 17. n. 2.*

Differt ab interdicto, & ideo censura non est. Quia fertur per simplicis prohibitionis modum: censura vero ut quoddam morale accidens afficit, & quasi ligat subiectum, in quod fertur; deinde interdictum violans, irregularis efficitur, non autem sic, qui contra Cessationem agit; præterea Cessationis tempore officia celebrare non licet, sicut licet in interdicti generalis tempore iuxta moderationem *Cap. Alma* adhibitam, demum cessatio nunquam à iure incurritur, sed tantum comminatorie fertur. *Nauarr. capite vigesimo septimo.*